

ת"פ 36398/06/19 - י' צ' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 36398-06-19 מדינת ישראל נ' צ'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
מבקשת/נאשמת י' צ' ע"י עו"ד אנה שכטמן קוגלר
נגד משיבה/מאשימה מדינת ישראל
ע"י שלוחת תביעות כפר סבא

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום בטענת הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית וכן "מכוח דוקטרינת הביקורת המנהלית".

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג.

על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי, 14/3/19, היו הנאשמת והמתלונן בני זוג פרודים עם שני ילדים, אחד מהם בן 5 (להלן: "הילד"). במועד הרלוונטי הגיע המתלונן לאסוף את הילד מהסעת בית הספר. הנאשמת הגיעה למקום ומשראתה כי המתלונן נמצא עם הילד החלה לצעוק עליו, סירבה כי המתלונן ייקח את הילד ודחפה את המתלונן אשר נפל על דלת ההסעה. בשלב זה המתלונן לקח את הילד והחל ללכת לכיוון ביתו. בתגובה הנאשמת דחפה את המתלונן ומשכה את ידו של הילד עד שהחל לבכות. בשלב זה עזבה הנאשמת את הילד והמתלונן והילד הלכו לכיוון בית המתלונן. הנאשמת הלכה אחריהם וכאשר הגיעו למדרגות הבית משכה את המתלונן במדרגות. הילד מעד במדרגות והחל לבכות. המתלונן נכנס עם הילד לבית נעל את הדלת עד ששכניו הרגיעו את הנאשמת שצעקה והשתוללה.

מהבקשה עולה כי ביום 14/3/19 נחקרו שני בני הזוג במשטרה, תחת אזהרה, עקב תלונות הדדיות על תקיפה. לאחר מכן, נגד המתלונן הוחלט שלא להגיש כתב אישום. לטענת ב"כ הנאשמת, בעצם סגירת התיק נגד המתלונן והגשת כתב האישום נגד הנאשמת, הפלתה המאשימה בין הנאשמת לבין המתלונן, ובכך נקטה נגד הנאשמת באכיפה בררנית.

לטענת ב"כ המאשימה ההחלטה שלא להגיש כתב אישום נגד המתלונן התקבלה על בסיס הערכת חומר הראיות, לרבות העובדה כי עדות הנאשמת נגד המתלונן אינה עקבית וקיימות בה סתירות. לפיכך הוחלט לסגור את התיק נגד המתלונן מחוסר ראיות מספיקות.

טענת אכיפה בררנית במקרה בו שני אנשים היו מעורבים באותו אירוע והוגש רק נגד אחד מהם כתב אישום, עשויה

במקרים מסוימים להוביל לביטול כתב האישום. דא עקא, שבשלב המקדמי בו אנו מצויים, בו טרם הובאו הראיות בתיק, בעוד שלטענת המאשימה הערכה את הראיות ביחס לשני המעורבים היא שגורה את ההבדל ביניהם, לא ניתן להכריע בטענה.

מעבר לטיעון בדבר אכיפה בררנית, ב"כ הנאשמת העלתה טיעונים הקשורים לנסיבות ביצוע העבירה, כך שלטענתה אין מדובר בעבירה ברף חומרה גבוה, וכן טיעונים בדבר נסיבותיה האישיות של הנאשמת, לרבות נזק שאפשר וייגרם לה כתוצאה מהרשעה.

טיעונים אלו אינם יכולים להוות בסיס לטענה לביטול כתב אישום; אלא שמדובר בטיעונים שיש לברר, ככל שישתבר שהנאשמת ביצעה את המעשים, וזאת יעשה במסגרת בחינת שאלות ההרשעה והענישה.

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' תמוז תש"פ, 30 יוני 2020, בהעדר הצדדים.